

2. Ареф'єва О.В., Ареф'єв С. О. Управління організаційною культурою та розвитком як основа стабільної діяльності підприємства. Економічний вісник, 2020, №3. С. 109-117.

3. Kuzior A, Arefieva O, Kovalchuk A, Brożek P, Tytykalo V. Strategic Guidelines for the Intellectualization of Human Capital in the Context of Innovative Transformation. *Sustainability*.2022; 14(19):11937.

Долина І.В., к.е.н., професор
Національний технічний університет “ХПІ”, м. Харків, Україна

РОЛЬ СТАРТАПІВ В ІННОВАЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ

В сучасної конкурентоспроможної креативної економіки засновані на знаннях інновації є основою економічного розвитку. Стійке економічне зростання і підвищення рівня життя можуть бути досягнуті тільки за рахунок підвищення продуктивності праці і впровадження нових і більш якісних продуктів і послуг, що успішно конкурують на світовому ринку. За останні роки в Україні робилося кілька інноваційних ініціатив, що підтверджує розуміння важливості інноваційного процесу як фактора росту і конкурентоспроможності. Тим не менш, багато правові та політичні документи залишаються на концептуальному рівні, з недостатнім визначенням практичних заходів в області політики або інструкцій щодо подальшої реалізації. Потрібно більше уваги до вибудовування належної послідовності різних пропонованих заходів. На наш погляд, надзвичайно важливим в розвитку основних положень креативної економіки є формування і реалізація стартапів, створення бізнес-інкубаторів, технопарків, інноваційних відділів на промислових підприємствах. Розвиток стартапів на сучасному етапі становлення економіки України є важливим аспектом у підвищенні привабливості інвестиційного клімату країни, розвитку інноваційної діяльності та підтримці малого та середнього бізнесу.

Стартапи, будучи тимчасовою структурою, яка перебуває у пошуку докорінно нової, прибуткової, рентабельної бізнес-моделі, становлять основу інноваційної діяльності країни [1, с. 24]. Основною проблемою розвитку стартапів в Україні є відсутність належної підтримки з боку держави. На законодавчому рівні не передбачено жодних ініціатив. Уряд зазвичай стає перепорою на шляху до інновацій, адже останні, як правило, загрожують «спокою» державних чиновників. У загальному, інвестиційний клімат в Україні бажає бути кращим. Слід сказати, що можливість розвитку стартапів мають в основному ІТ-галузі. Це такі сфери, як надання онлайн-послуг, електронна комерція тощо. Причина цьому – легкість організації стартапу у комп'ютерній сфері. Натомість стартапи у промисловості або у соціальній сфері достатньо важко розробити.

Ще однією важливою проблемою є міграція нового бізнесу за кордон. Для молодих підприємців європейські країни чи США бачаться кращим середовищем для розвитку своєї справи. Дає про себе знати й відсутність належної інфраструктури, яка б поєднувала стартапи з потенційними інвесторами. А наявні бізнес-інкубатори, венчурні фонди не мають достатньо кваліфікованих кадрів, щоб оцінити перспективність проекту, ризики та доцільність вкладання коштів. Petcube став єдиним українським проектом, що увійшов до списку двадцяти найперспективніших стартапів ранньої стадії у Європі. Відбір проектів здійснював фонд Seedcamp, який має репутацію найсильнішого європейського бізнес-акселератора. Всі 20 стартапів в ці дні знаходяться в Берліні на Seedcamp Week. Petcube - це пристрій, який дозволяє власникам кішок і собак віддалено спостерігати і грати зі своїми улюбленцями за допомогою смартфона. Автором ідеї є Олександр Нескин, а проект розробили троє українців Ярослав Анжюк, Олександр Нескин і Андрей Клен. Перспективу розвитку стартапів в Україні забезпечують також бізнес-інкубатори – своєрідні посередники між новим проектом і інвесторами, які можуть фінансувати його реалізацію. Всього в Україні їх налічується 7: Eastlabs (2012 р.), iHUB (2013), HappyFarm (2012), GrowthUp (2010), Wannabiz (2012), East Labs (2013) і Polyteco (2013) [2, с. 210].

Бізнес-інкубатори виступають могутнім інструментом підтримки малого та середнього бізнесу. Вони надають командам-творцям стартапів повний набір послуг – коучінг, юридичну та фінансову підтримку, навчання, пошук інвесторів. Наприклад, обсяг інвестицій найбільш відомого бізнес-інкубатору HappyFarm становить 8,4 млн. дол. на 3 роки. У минулому році HappyFarm випустив 21 успішний стартап [2, с.209].

У ході дослідження було встановлено, що основними проблемами розвитку стартапів в Україні є недостатня підтримка з боку держави, відсутність сприятливого інвестиційного клімату, вузька спеціалізація стартапів, відтік нового бізнесу закордон, а також слабка інфраструктура між стартапами та інвесторами. Однак, в Україні вже є чимало стартапів і з кожним роком їх кількість зростає, залишаючись привабливими для іноземних і вітчизняних інвесторів.

Україна - велика країна, з різними потребами і ресурсами на регіональному рівні. У минулому робилися деякі спроби включити інноваційний аспект в регіональну політику, але прогрес не був значним. Розкриття потенціалу регіонів в області інновацій вимагає більш цілеспрямованих зусиль. Інноваційні регіональні стратегії вимагають створення базової інфраструктури, що підвищує поглинаючу здатність менш розвинених регіонів і полегшує співпрацю і обмін досвідом.

Список використаних джерел:

1. Бланк С. Стартап. Настольная книга основателя / Бланк С., Дорф Б. : Альпина, 2013.–616с.
2. Філіппов В.Ю. Порівняльний аналіз бізнес-інкубаторів в Україні та в світі Економічний аналіз: зб. наук.пр., 2011. Вип.8, ч.1. С. 209-212.
3. Pererva, P.G. Technology transfer / P. G. Pererva, György Kocziszky, D.Szakaly, M.Somosi Veres - Kharkiv-Miskolc: NTU «KhPI», 2012. 668 p.
4. Перерва П.Г. Інформаційна діяльність підприємства: управлінська, цінова та

маркетингова складові. Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки). 2018. № 37(1313).-С. 27-32.

5. Розвиток організаційно-економічного механізму управління розвитком індустрії туризму та гостинності. Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки), 2018. № 48 (1324). С. 121-127.

6. Перерва П.Г. Ефективність як економічна категорія. Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) 2018. –№ 15 (1291). С. 137-143.

7. Кобелева Т.О. Організаційна структура комплаєнс на промисловому підприємстві Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) 2018. № 47 (1323). С. 121-127.

8. Перерва П.Г. Інтелектуальний потенціал як економічна категорія Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) 2018. № 15 (1291). С. 53-63.

9. Перерва П.Г. Формування управлінської, маркетингової та інноваційної політика на підприємствах туристичної індустрії. Вісник Національного технічного університету «ХПІ» (економічні науки). 2018. № 47 (1323). С. 114-120.

10. Кобелева Т.О. Розробка рекомендацій по формуванню інтегрального показника комплаєнс-безпеки промислового підприємства Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки) 2018. № 48 (1324).– С. 46-52.

11. Перерва П.Г. Економіко-організаційні засади інноваційної та інвестиційної діяльності підприємства Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки) Харків : НТУ "ХПІ", 2017. №45 (1266). С. 51-55.

12. Формування конкурентного, інтелектуального і маркетингового потенціалу інноваційного підприємництва Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) 2018. № 20 (1296). С. 36-40.

*Дученко Є. Р., здобувачка вищої освіти
Науковий керівник: Ковальчук А.М., кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки повітряного транспорту
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна*

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасні виклики та потрясіння є причиною змін у підходах до формування та використання прибутків суб'єктів господарювання, особливо у галузі промисловості, яка залишається рушійною силою підтримання стабільності економіки країни в мовах війни. На мікрорівні, основною метою діяльності будь-якого підприємства є отримання прибутку. Відповідно, прийняття господарських рішень мають ґрунтуватися виключно на забезпеченні отримання прибутку. Прибуток є основою самофінансування діяльності підприємства, головним